

EUROPEAN CONFERENCE

Conference Proceedings

**XXIV International Science Conference
«Modern technologies among us in the
environment»**

June 17-19, 2024

Rome, Italy

MODERN TECHNOLOGIES AMONG US IN THE ENVIRONMENT

Abstracts of XXIV International Scientific and Practical Conference

Rome, Italy
(June 17-19, 2024)

UDC 01.1

ISBN – 9-789-40372-430-0

The XXIV International Scientific and Practical Conference «Modern technologies among us in the environment», June 17-19, 2024, Rome, Italy. 419 p.

Text Copyright © 2024 by the European Conference (<https://eu-conf.com/>).

Illustrations © 2024 by the European Conference.

Cover design: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© Cover art: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted, in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the publisher. The content and reliability of the articles are the responsibility of the authors. When using and borrowing materials reference to the publication is required. Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighboring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

The recommended citation for this publication is: Yakovenko R., Labunets V. Features of mineral nutrition of intensive apple plantations. Abstracts of XXIV International Scientific and Practical Conference. Rome, Italy. Pp. 14-15.

URL: <https://eu-conf.com/en/events/modern-technologies-among-us-in-the-environment/>

GEOLOGY		
30.	Ішков В.В., Березняк О.О., Чечель П.О. ГЕОЛОГО-ТЕХНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТАЛАЛАЇВСЬКОГО ГАЗОКОНДЕНСАТНОГО РОДОВИЩА (УКРАЇНА)	112
31.	Ішков В.В., Чернобук О.І., Пащенко П.С. ПРО СТАТИСТИЧНИЙ ЗВ'ЯЗОК МІЖ ВМІСТАМИ ГЕРМАНІЮ ТА БЕРИЛІЮ У ВУГІЛЬНОМУ ПЛАСТІ С5 ШАХТИ "ПАВЛОГРАДСЬКА" (УКРАЇНА)	144
HISTORY		
32.	Axmadjanov A.P. TARIXIY ONGNING TAVSIFI	175
33.	Rasulov G.P. TARIXIY-MADANIY MEROS TUSHUNCHASI VA TIPALOGIYASI	179
34.	Sokolenko D. THE PROBLEM OF PRESERVING THE CULTURE OF NATIONAL MINORITIES	183
JOURNALISM		
35.	Соколовська А.Ю., Іванова С.А. ПРОСУВАННЯ ПРОФІЛЮ ІТ-ФАХІВЦЯ : ЗАГАЛЬНЕ Й ПРИВАТНЕ	185
JURISPRUDENCE		
36.	Клочко В.М. ПРИНЦИП ЗАКОННОСТІ У ГАЛУЗІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА УКРАЇНИ	189
37.	Клочко В.М. ОГЛЯД ТРУПА ЯК ЧАСТИНА ОГЛЯДУ МІСЦЯ ПОДІЇ	192
38.	Пасальська І.О. ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ СТАНОВЛЕННЯ ІНСТИТУТУ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН	194

ПРИНЦИП ЗАКОННОСТІ У ГАЛУЗІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА УКРАЇНИ

Клочко Володимир Миколайович

доцент кафедри публічно-правових дисциплін
Білоцерківський національний аграрний університет,
Україна

Загальне розуміння принципу законності у кримінальному праві України полягає у тому, що до кримінальної відповідальності притягається лише особа, яка скоїла протиправне діяння, передбачене Кримінальним кодексом України.

Багато часу кодифікованим правовим актом, джерелом кримінального права є Кримінальний кодекс України, зміст якого ґрунтується Конституцією України. А статтею 9 зазначено, що чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України. Укладення міжнародних договорів, які суперечать Конституції України, можливе лише після внесення відповідних змін до Конституції України [3].

До таких міжнародних договорів, зокрема, відносяться: 1) Загальна декларація прав людини 1948 року; 2) Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод 1950 року; Конвенцію, Перший протокол до Конвенції 1952 року, Протокол №2 до Конвенції 1963 року, Протокол №4 до Конвенції 1963 року, Протокол №7 до Конвенції 1984 року, Протокол №11 до Конвенції 1994 року, Протокол №12 до Конвенції 2000 року, Протокол №14 до Конвенції 2004 року ратифіковано Законом України №475/97-ВР від 17 липня 1997 року. Протокол №6 до Конвенції 1983 року ратифіковано Законом України №1484-III від 22 лютого 2000 року. Протокол №13 до Конвенції 2002 року ратифіковано Законом України №318-IV від 28 листопада 2002 року; 3) Європейська конвенція про взаємну допомогу у кримінальних справах 1959 року, та Додатковий протокол до Конвенції 1978 року, які ратифіковані Законом України №44/98-ВР 16 січня 1998 року. Другий додатковий протокол до Конвенції 2001 року ратифіковано Законом України №3449-VI від 01 червня 2011 року; 4) Європейська конвенція про передачу провадження у кримінальних справах 1978 року. Україна приєдналася до Конвенції згідно Закону України №339/95-ВР від 22 вересня 1995 року; 5) Європейська Конвенція про передачу засуджених осіб 1983 року. Україна приєдналася до Конвенції згідно Закону України №337/95-ВР від 22 вересня 1995 року; 6) Європейська Конвенція про видачу правопорушників 1967 року, Додатковий протокол 1975 року, Другий додатковий протокол 1978 року, Третій додатковий протокол 2010 року, Четвертий додатковий протокол 2012 року. Конвенцію, Додатковий та Другий додатковий протоколи ратифіковано Законом України №43/98-ВР від 16 січня 1998 року. Третій і Четвертий протоколи ратифіковано Законом України №2090-VIII від 07 червня 2017 року; 7) Конвенція про відмивання, пошук, арешт та

конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом 1990 року, яку ратифіковано Законом України №738/97-ВР від 17 грудня 1997 року; 8) Європейська конвенція про нагляд за умовно засудженими особами або умовно звільненими особами 1964 року. Україна приєдналася до Конвенції згідно Закону України №336/95-ВР від 22 вересня 1995 року; 9) Європейська конвенція про міжнародну дійсність кримінальних вироків 1970 року, яку ратифіковано Законом України №172-IV від 26 вересня 2002 року [5, с.16].

Принцип законності впливає з положень Загальної декларації прав людини, де в ч. 2 ст. 11 зазначено, що ніхто не може бути засуджений за злочин на підставі вчинення будь-якого діяння або за бездіяльність, які під час їх вчинення не становили злочину за національними законами або за міжнародним правом. Не може також накладатись покарання тяжче від того, яке могло бути застосоване на час вчинення злочину[2].

На думку Бабаніної В.В. принцип законності полягає в тому, що особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку та встановлено обвинувальним вироком суду. Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь [1, с. 98].

Статтею 2 Кримінального кодексу України визначено, що підставою кримінальної відповідальності є вчинення особою суспільно небезпечного діяння, яке містить склад кримінального правопорушення, передбаченого цим Кодексом [4]. Тобто потрібно звернути увагу на п. 22 ст. 92 Конституції України, де зазначено, що засади цивільно-правової відповідальності; діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями, та відповідальність за них [3]. З цього випливає, що Конституція України спрямувала парламентарів до здійснення загального визначення злочину, яке міститься у ст. 11 «Поняття злочину» КК України (злочином є передбачене КК України суспільно небезпечне винне діяння (дія або бездіяльність), вчинене суб'єктом злочину) [4].

Таким чином, принцип законності у кримінальному праві України це складна та багатогранна категорія, яка ставить за завдання цінності правової, демократичної держави на будь-яких подальших часових рамках. Тому подальші наукові дослідження та спостереження за слідчою та судовою практикою дуже потрібні для подальшого еволюційного розвитку системи кримінального права України, а також міжнародного кримінального права.

Список літератури

1. Бабаніна В. В. Правові принципи як основа системи кримінального законодавства України / В. В. Бабаніна // Філософські та методологічні проблеми права. – 2022. – № 2. – С. 96-102.

2. Загальна декларація прав людини. Прийнята і проголошена резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 року. – Електронний

ресурс: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text.

3. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.

4. *Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-II* // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 25-26, ст. 131.

5. Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар. Станом на 25 квітня 2024 року. / За заг. ред. Копотуна І. М. — Київ: Вид. «Центр учбової літератури», 2024. 1352 с.